

Elekes Miksa És Etelka

Ez valószínű Piskin van. A század elején, mert látom, hogy itt még a lányuk sincs megszületve, az is lehet, hogy ez a konflis a gyárnak a konflis szekere. Hátral baloldalt van a nagynéném, apámnak a nővére, mellette a férje, Elekes Miksa.

Gyulafehérvár mellett van egy Piski nevezetű város [Ma: Simeria, 62 km-re Gyulafehérvártól, délnyugatra. -- A szerk.]. Ott volt egy fagáter vagy faüzem, valamilyen fával kapcsolatos üzem. Annak volt az igazgatója a nagybácsi.

Apám legnagyobb testvére egy leánytestvér volt, Szántó Etelka, aki később, az 1950-es évek elején kivándorolt [Marosvásárhelyről] Izraelbe, miután özvegyen maradt [1948-ban]. Elza néninek hívtuk mi, de hivatalosan Etelka. A múlt század végén, 1894-ben született. A Dózsa György utcában van a Tanügyiek háza, a Tanügyiek háza volt a nagybácsi háza, ott éltek, apámnak a nővére és a férje. A nagynéni, tehát az apámnak a nővére, férjhez ment egy Elekes Miksa nevű férfihez. Aki valamit is tud ezekről a fásokról, [Maros]Vásárhelytől felfele a Maros-völgyében, nagyon híres család volt az Elekes és Darvas cég. Ennek volt a részvényese és egyben igazgatója a nagybácsim. Piskin volt igazgató sokáig, és később, már az 1930-as években jöttek Marosvásárhelyre. Az úgy volt, hogy egy ideig laktak Marosvásárhelyen, akkor elköltöztek Piskire, majd visszaköltöztek [Maros]Vásárhelyre. Ez volt az egyik Elekes. Őt elvitték az első világháborúba. Ott lefagyott a két lába, le kellett vágják mind a két lábát [lábfejét]. Nem tudom pontosan, hogy már rokkant volt a férje, amikor elvette, vagy a felesége volt, s közben elvitték a háborúba... mert hát ugye 1914-ben kezdődött a háború, és akkor, gondolom, már férjhez mehetett, de nem tudom. Viszont annyira jó protézist csináltak, hogy még táncolni is tudott vele. S abszolút nem látszott az, hogy bokából mind a két lábfeje hiányzott. Budapesten csináltatták a protézist.